

SENTIMENT OVER CHINESE ECONOMIE IN 2019

wellicht te somber

Net zoals we bij de temperatuur buiten over de werkelijke en gevoelstemperatuur praten, voelt de economische werkelijkheid soms guurder aan dan die is. Dat is anno 2019 in China ook het geval, vermoed ik.

In 1978 besloot China zijn zelfisolement te beëindigen en weer mee te gaan doen met de wereldeconomie. De economische groei in dat land lag sindsdien zeer hoog. Sinds 1990 bijvoorbeeld groeide de Chinese economie elk jaar tussen 7,5 en 15 procent. Tot vorig jaar, toen dikte de economie met 6,6 procent aan. Dit jaar lijkt het groeitempo verder te vertragen.

Zulke groeicijfers voeren mij terug naar de Poolse stad Warschau. Ik nam daar ooit deel aan een wetenschappelijke conferentie van de denktank CEPR. Tussen de bedrijven door ging ik een kopje koffie drinken met een Chinese deelnemer. We hadden het, hoe kan het anders, over de Chinese

DE REGERING
EN DE
CENTRALE BANK
HEBBEN DE
COMMERCIEËLE
BANKEN
OPGEDRAGEN
VAKER 'JA' TE
ZEGGEN OP EEN
KREDIETAAN-
VRAAG

economie. Die groeide dat jaar met bijna 15 procent, maar de groei leek in 2008 te zakken naar 9 à 10 procent. Zorgwekkend, vonden velen.

Mijn Chinese collega was er juist behoorlijk gelaten onder. Pas als de groei tussen 6 en 6,5 procent uitkomt, beginnen beleidsmakers in Peking zich zorgen te maken. Dat percentage, legde hij me uit, was nodig om de jaarlijkse aanwas van de beroepsbevolking op te vangen. In een gigantisch land dat communistisch is en waar tegenstellingen tussen rijk en arm dus niet zouden mogen bestaan – maar in de praktijk niet alleen bestonden maar ook steeds groter werden, is die toename van de beroepsbevolking opvangen zeer belangrijk. In dat geval stijgt de werkloosheid namelijk niet. Komen er minder banen bij dan mensen die kunnen werken, dan zou de werkloosheid oplopen, iets

wat voor onvrede en sociale onrust zou kunnen zorgen. Sociale onrust is de ergste nachtmerrie van de Communistische Partij.

MEER KREDIET

Net als in het Westen, reageert ook de Chinese overheid op een groeivertraging met stimulerend beleid. Dat geldt zeker nu dat gevaarlijke groeipercentage van 6 à 6,5 geen *sciencefiction* meer is, maar werkelijkheid.

De centrale bank heeft veel maatregelen genomen die de commerciële banken ertoe aanzetten meer kredieten te verstrekken. Het zijn zelfs zoveel maatregelen dat men spreekt van een de facto